

- 41 -	2Móz 12,3-14 A pászkabarány	Db., 2021. 04. 02. (p)
--------	--	------------------------

Ige:

Olvasd 2Móz 12,3-14.

Nagypéntek van, amikor a keresztyénség J. Kr. váltságshalálára emlékezik. Mi is ezt tesszük, de egyben folytatjuk a testté lett Igéről, azaz J. Kr.-ról is a sorozatot, ezen belül a Róla szóló próféciákat. A pászkabarányról szóló, előbb felolvasott prófécia is Kr.-ban teljesedett be.

1.) Miért rendelte el az Úr a pászkabarányt?

Azt olvastuk, hogy Isten ítéletet akart tartani Egyiptomban. Meg akart ölni minden elsőszülöttet, embertől baromig, és Egyiptom minden bálványistene felett is ítéletet akart tartani. Izrael népét azonban meg akarta kímélni.

A pászkabarány feláldozásával, vérének az ajtóféltre és a szemöldökfára való hintésével kerülhette el Izrael azt a csapást, amit az Úr Egyiptomra hozott. Ennek az üzenete az volt a számukra, hogy ők is bűnösök, Izrael fölött is ítéletet tarthatna az Úr. Hogy ezt nem teszi meg, annak oka nem az ő kiválóságuk vagy jóságuk. A megmenekedésük ára van: egy ép, hím, egyeszendős bárány halála és vére. Csak a bárány vére miatt kerül el házaikat az öldöklő angyal.

Ennek a történetnek az üzenete a mi számunkra is ugyanez. Isten ítéletet tart a világ felett. Csak egy módon lehet megmenekülni, az Isten Bárányának, a bűntelen J. Kr.-nak az értünk kifolyt vére, áldozata alapján. Most nemcsak a zsidó népet, hanem minden embert kész az Úr megmenteni, aki hittel elfogadja, hogy az ő bűneiért is elég J. Kr. vére. Mindenkit megment, aki bizalmát, hitét J. Kr.-ba veti.

2.) Mit jelent a két ajtóféltre és a szemöldökfára hintett vér?

Azt olvastuk a 13. v.-ben: *És a vér jelül lesz nektek a házakon, amelyekben ti lesztok, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelmeitekre, mikor megverem Egyiptom földét.*

(1) *Azon az éjszakán az öldöklő angyal a vért nézte.* Nem a házban lévőket vizsgálta meg. Nem azt nézte, hogy az ott lakók milyenek, hanem azt, hogy ott van-e a vér az ajtófélen és a szemöldökfán. Ahol a bárány vére volt, ott nem pusztított a halál. Miért? Mert a megérdemelt halálát a bárány, a helyettes áldozat szenvedte el.

Ma is így van. Minden ember bűnös, és emiatt mindannyian a halált érdemeljük. De mikor Isten ítéletet tart, arra néz, hogy ki fogadta el a helyettes áldozatot, J. Kr.-t. Isten igazságos. Kétszer nem büntet halállal ugyanazért a bűnért. Aki hisz abban, hogy Isten az ő bűneiért J. Kr.-t büntette halállal, az megmenekül a kárhózzától, mert annak az élete Kr. vére alatt van, és Isten a vért látja, nem az ember bűneit.

(2) *Így olvastuk: a vér jelül lesz nektek a házakon.* Azon az éjszakán hallhatta Izrael népe az egyiptomiak jajgatását. **2Móz 12,30b:** *és lón nagy jajgatás Egyiptomban; mert egy ház sem vala, melyben halott ne lett volna.* Talán voltak, akiket elfogott a kétség, és arra gondolt, az ő elsőszülöttje is meghalhat. Talán voltak olyan elsőszülöttek is, akik reszkettek, nem öli-e meg őket is Isten angyala. Ekkor a kikent vér, mint jel tudott békességet adni, és a szívüket megnyugtanni, hiszen Isten megígérte: *meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelmeitekre.* Mindenki megnyugtathatta magát és elsőszülött gyermekeit: Hiszen ott a vér az ajtófélen és a szemöldökfán!

Nekünk, mai embereknek is jel J. Kr. vére. Ha vádolna a lelkiismeretünk vagy a sátán, csak a jelle kell néznünk, Kr. vérére, és Istennek a Kr. vérére adott szavára: **1Pét 1:18-19** *Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életeketekből; Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén.*

3.) Az Úr Jézus a mi pászkabarányunk

Az Ige az Úr Jézust valóban pászkabaránynak nevezi. **1Kor 5:7b** *a mi húsvéti (helyesebben pászka) bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott értünk.* Ha összevetjük Istennek a pászkabarányra vonatkozó előírásait azzal, ahogyan az Úr Jézusnak, mint Isten Bárányának a golgotai áldozata történt, feltűnően látszik az előképnek és a valósnak az egyezése.

(1) *Az időpont kérdése.* Ennek több vonatkozása is van.

1. Azt olvastuk, hogy a bárányt a hó 10-én kellett venni, és őrizet alatt kellett tartani 14-ig, és akkor kellett megölni. 4 napig őrizték. Ez a 4 nap annak a 4.000 évnek az előképe, ami Ádám bűnétől Kr. haláláig eltelt. Már Ádámnak megígérte Isten a szabadtást, de az ígért 4.000 év múlva teljesedett be.

Ez a 4 napig tartó őrizet még azt is jelképezi, amit Péter apostol ír Kr.-ról, a hibátlan és szeplőtelen Bárányról. **1Pét 1:20** *Aki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti értetek.* Isten már a teremtés előtt elrendelte Fia áldozatát, a bűnesetkor kijelentette, és az idők végén, vagy Pál apostol szavai szerint *mikor eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát,* eljött testben, és mint Isten Báránya meghalt az egész világ bűneiért.

2. Isten pontosan előírta, melyik napon kellett megölni a pászkabarányt annak idején Egyiptomban. Azt is elrendelte az Úr, hogy ezt minden évben, ugyanezen a napon hogyan kell megünnepelni. Az evangéliumok leírják, hogy az Úr Jézus közvetlenül a halála előtt a tanítványaival megtörtotta a pászkavacsorát. **Luk 22,15:** *És monda nekik: Kívánva kívántam a húsvéti (=pászka) bárányt megenni veletek, mielőtt én szenvednék.* Mikor ezt befejezték, az Úr arról beszélt, hogy Ő az igazi pászkabarány, és hamarosan feláldozza magát. **Luk 22,19-20** *És minekutána a kenyeret vette, hálaikat adván megszegé, és adá nekik, mondván: Ez az én testem, mely ti értetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Hasonlóképpen a pohárt is, minekutána vacsorált, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én véremben, mely ti értetek kiontatik.* Aztán a Gecsemánéba mentek, ahol még azon az éjszakán elfogták, és reggelre kelve halálra ítélték. Még aznap megfeszítették. (A bibliai időszámítás szerint a nap este kezdődik.) Tehát az Úr a pászkaitünnep, a pászkabarány leölésének a napján áldozta fel magát.

Fruchtenbaum testvérünk, aki jól ismeri a törvényt, zsidó szokásokat, azt írta: „**Mk 15,25** szerint a harmadik óra volt, amikor megfeszítették Őt. Ez a mi időszámításunk szerint reggel 9 órát jelentett. De a páska első napja is volt - és ennek nagy jelentősége van. Ez volt az ideje a páskaáldozat bemutatásának a templomhegyen. Tehát két hegyről van itt szó, amelyek nincsenek távol egymástól. A templomhegyen áldozták fel a páskabarányt, a Golgotán pedig Istennek a páskabarányát áldozták fel, ugyanazon a napon, ugyanabban az órában”.

Az Urat sokan gúnyolták: **Máté 27:40** *ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!* „Itt Sátán utolsó kísérletéről van szó, hogy Jézust a keresztről való leszállásra indítsa. Egyrészt holtan akarta látni Jézust, de nem ekkor és nem ilyen módon akarta meghalva látni. Ha ugyanis Jézus más időpontban halt volna meg, mint a zsidó páska idején, és más módon, nem keresztre feszítés által halt volna meg, úgy kereszthalála nem lett volna páskaáldozat, engesztelő áldozat. Jézusnak a megfelelő időpontban, a megfelelő módon kellett meghalnia. Gyakran olvasunk kísérletekről Jézus megölésére, a páska előtt, valamint olyan módon, mint a megkövezés, vagy a kard. Ezek a kísérletek azonban mind kudarcot vallottak, mert még nem jött el az Ő ideje. Ha Jézus leszállt volna a keresztről, hamis messiásnak mutatkozott volna. Mert a Messiás számára előírt halál módja a keresztre feszítés volt. Éppen ennek a követelésnek az elutasítása, hogy szálljon le a keresztről, vált annak bizonyítékává, hogy Ő valóban a Messiás”. (Eddig Fruchtenbaum tv.-ől az idézet

(2) *beteljesedés: A csontok megtörésének tilalma.* **2Mózes 12,46** szerint, a páska előkészületei során nem volt szabad megtörni a páskabarány csontjait. Az Úr 6 órán át szenvedett a kereszten. A mi időszámításunk szerint 9 órától délután 3-ig, 6 órákor már ismét este lett, és megkezdődött a szombat, ami kétszeresen is

ünnep volt a pászka miatt. Éjjelre nem maradhattak a testek a kereszten. **5Móz 21,22-23:** *Ha valakiben halálos ítéletre való bűn van, és megölik, és felakasztatod azt fára: Ne maradjon éjjel az ő holtteste a fán, hanem tedsd el azt még azon a napon...* Az este közeledett, és a felfeszített két latort lábszárait megtörték, hogy siettesék a halálukat. J. Kr. azonban akkor már halott volt, így az Ő lábszárait nem törték meg. **Ján 19:34-37** *Hanem egy a vitézek közül dárddával döfje meg az ő oldalát, és azonnal vér és víz jöve ki abból. ... Mert azért lettek ezek, hogy beteljesedjék az írás: Az ő csonjja meg ne törettesék. Másutt ismét így szól az írás: Néznek majd arra, akit általszegeztek.* Ez **Zak 12,10**-ben van megírva.

(3) *beteljesedett prófécia: A pászkabarány húsát tűzön kellett megsütni.* **2Móz 12,8-9:** *A húst pedig egyétek meg azon éjjel, tűzön sütvé, kovásztalan kenyérral és keserű füvekkel egyétek meg azt. Ne egyetek abból nyersen, vagy vízen főtten, hanem tűzön sütvé...* Mi ennek az üzenete? A tűz az ítéletet jelenti. Az Írás több helyen beszél az Úr haragjának tüzéről. Csak egy Igét idézek: **Jer 4:23-28** verseiből: *Nézek ... az égre, de nincsen világossága! Nézek a hegyekre is, ime reszketnek; és a halmokra, de mind ingadoznak! ... az Úr előtt, az ő haragjának tüze előtt! ... Azért gyászol a föld, és homályosodik el oda fenn az ég, mert szólottam, határozottam, és meg nem bánom és el nem térek attól.* Csakhogy Isten haragjának tüzeit a kereszten Fia, az igazi Pászkabarány viselte el. Akkor *elhomályosodott oda fenn az ég*, mert a nap elsötétült, a föld ingadozott, mert földindulás volt. J. Kr. szenvedte el Isten haragjának tüzeit, amit a bűneink miatt nekünk kellett volna elszenvdünk a tűzzel és kénkövel égő tóban.

Befejezésül még az alapige 11. versének két tanulságára hívom fel a figyelmet: És ilyen módon egyétek azt meg: Derekaitokat felövezve, saruitok lábaitokon és pálcáitok kezetekben, és nagy sietséggel egyétek azt; mert az Úr pászkája az.

(1) *A pászkabarány húsát meg kellett enni.* Az Úr Jézus azt mondta: **Ján 6:54** *Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, örök élete van annak.* Hogyan lehet az Úr Jézus, az Ő testét enni? Nyilván nem szó szerint, hanem úgy, ahogyan az Úr ugyanitt mondta: **Ján 6:47** *Bizony, bizony mondom nektek: Aki énbenem hisz, örök élete van annak.* Enni azt jelenti, hogy hinni Benne. Hinni az Igének, ami Róla szól.

(2) *Nagy sietséggel kell enni.* Miért? Izraelnek gyorsan el kellett hagyni Egyiptomot, de előbb meg kellett enniük a bárányt. Nekünk sincs sok időnk azon gondolkodni, hogy higgyünk-e Isten Igéjének, higgyünk-e J. Kr.-nak, elfogadjuk-e a Golgotán történt áldozatot. Ahogyan akkor az volt a szabadítás éjszakája, a mi szabadításunk napja ma van. Most, amikor szól hozzánk az Ige, szól az Úr. **Ámen** Énekeljük el a **79. sz.** éneket: *A keresztfát, ha nézem én...*